

Araştırma Makalesi | Research Article

# ABD'nin Partizan Seçim Müdahaleleri ve Yöntemleri

## Partizan Election Interventions and Methods of United States of America

Enes BAYRAKLI (Assoc. Prof. Dr.)  
Türk Alman University, Faculty of Economic and  
Administrative  
İstanbul/Türkiye  
bayrakli@tau.edu.tr

Başvuru Tarihi | Date Received: 05.08.2024  
Yayına Kabul Tarihi | Date Accepted: 12.11.2024  
Yayınlanma Tarihi | Date Published: 30.01.2025

Bayraklı E. (2025). ABD'nin Partizan Seçim Müdahaleleri ve Yöntemleri. *Erciyes İletişim Dergisi*, 12(1), 345-359 <https://doi.org/10.17680/erciyesiletisim.1528304>

### Öz

Gelişen teknolojiler ve sosyal medyanın da yaygınlaşmasıyla seçimlere dış müdahale konusu dünya genelinde daha fazla tartışılan bir mesele haline geldi. Türkiye'de de seçim güvenliği her ne kadar yoğun bir şekilde gündemi meşgul eden bir konu olsa da Türkçe akademik yazında seçimlere dış müdahale ile ilgili yeterli çalışma yapılmadığı görülmektedir. Bu çalışmada öncelikle seçimlere dış müdahale meselesi kavramsal düzeyde ele alınarak uluslararası literatürde konunun hangi çerçevede tartışıldığı incelenmektedir. Sonrasında tarihsel karşılaştırmalı vaka incelemesi yöntemiyle örnek olaylar incelenerek ABD'nin Soğuk Savaş döneminde üç birbirinden farklı vakada seçimlere nasıl ve hangi yöntemlere başvurarak tarafgir bir şekilde müdahil olduğu mercek altına alınmaktadır. Seçilen vakalar literatürde yer alan çeşitli müdahale biçimlerine örnek teşkil etmesi açısından çeşitliliği sağlayabilmek amacıyla seçilmiştir. Çalışmadan elde edilen verilere göre hegemon güçlerin gizli ve açık olmak üzere iki farklı düzeyde seçimlere müdahil olduğu görülmektedir. ABD gibi ülkelerin kendi siyasi ve ekonomik çıkarları çerçevesinde ilgili ülkede müttefiki kabul ettiği yerel aktörlerin seçimlerde rakiplerine karşı avantaj elde edebilmeleri adına çeşitli yöntemlere başvurduğu anlaşılmaktadır. ABD birçok ülkede açık ya da gizli tehdit, şantaj, ekonomik yaptırımlar ya da ekonomik destek, seçim kampanyalarının fonlanması vb. farklı yöntemler aracılığıyla seçimlere müdahale etmiş ve kendine yakın gördüğü adayın haksız avantaj elde etmesine zemin hazırlamıştır.

**Anahtar Kelimeler:** Seçimlere Dış Müdahale, Seçim Güvenliği, Amerika Birleşik Devletleri, Soğuk Savaş.

### Abstract

The topic of foreign electoral interventions has become a more widely discussed issue globally with the advancement of technology and the widespread use of social media. Although election security is a heavily debated subject in Turkey, it appears that there is insufficient academic research in Turkish on foreign electoral interventions. This study first addresses the issue of foreign electoral interventions at a conceptual level, examining the framework within which the topic is discussed according to international literature. Subsequently, it employs historical comparative case study methodology to analyse examples of US election interventions in three different cases during Cold War. The selected cases were chosen to ensure diversity, as they exemplify various forms of intervention found in the literature. The data obtained from the study indicates that hegemonic powers intervene in elections on two different levels: covert and overt. It is understood that countries like the United States employ various methods within the framework of their political and economic interests to help local actors, whom they consider allies, gain an advantage over their rivals in elections. Through various methods such as overt or covert threats, blackmail, economic sanctions or support, and funding election campaigns, USA have intervened in elections and created an unfair advantage for candidates it favors.

**Keywords:** Foreign Electoral Intervention, Election Security, United States, Cold War.



## Giriş

Seçimlere müdahale ülkelerin demokrasiye geçtiği ve vatandaşlarının önüne sandıkları koyduğu ilk andan günümüze kadar daima tartışılmalı temel meselelerdendir. Sandıkların iktidarların belirlenmesindeki temel kıstas haline gelmesi sonrasında, bazı ülkelerde siyasi gücü hedef haline getiren elitlerin meşru olmayan yollardan seçim sonuçlarını kendi lehlerine etkilemek adına birtakım teşebbüslere girişmelerine neden olmuştur. Hukuka aykırı yollardan vatandaşların tercihlerine gölge düşürmekte herhangi bir beis görmeyen yerel siyasetçilerin yanı sıra, uluslararası güçlerin de başka bir ülkede gerçekleşen seçimlere müdahale etmekten kaçınmadığı anlaşılmaktadır.

Hegemon güçler işgaller ve sömürge çağında bir ülkeyi doğrudan işgal etmek, silah zoruyla kontrolü altına almak ve sömürge valileri atayarak yönetme yolunu benimsemişken özellikle II. Dünya Savaşı sonrası dönemde eski yöntemlerin maliyeti faydasını aşar hale gelmiştir. Yeni dünya düzeninde uluslararası hâkim güçler doğrudan savaşların yerine ekseriyetiyle vekil örgütler üzerinden savaşlar yürütmüş, sömürge valileri yerine ise ilgili ülkelerden yerel siyasi aktörlerle iş birliğine gitmeyi benimsemiştir. Hegemon güçler diktatörlükle yönetilen otoriter rejimlerde siyasi çıkarlarıyla örtüşen siyasi ve askeri elitlerin politik gücü ele geçirmesi adına darbeler organize etmekte ya da kendine yakın grubun darbesini desteklemektedir. Demokratik ülkelerde ise kendisiyle iş birliğine yatkın yerel aktörlerin seçimleri kazanabilmesi adına sandıklara müdahale etmekte, bu makalede detaylarıyla ve tarihsel örnekleriyle inceleneceği üzere geleneksel ve modern olmak üzere çeşitli seçimlere müdahale yöntemlerine tevessül etmektedir.

Son yıllarda yaşanan iki olayın seçimlere dış müdahale meselesini tekrar dünya ve dolayısıyla siyaset bilimcilerin gündemine getirdiğini söyleyebiliriz. Seçimlere dış müdahale (foreign electoral interference) konusu kuşkusuz Amerika Birleşik Devletleri'nde 2016 yılında gerçekleşen ve Donald Trump'ın galibiyetiyle sonuçlanan başkanlık seçimleri ile popüler hale geldi. İddialara göre Rusya dijital yöntemleri kullanarak 2016 başkanlık seçimlerine müdahale etti ve Trump'ın kazanmasında önemli bir rol oynadı (Eady et al., 2023).

Seçimlere dış müdahale vakasını dünya gündemine getiren ve ciddi tartışmalara yol açan ikinci bir skandal ise "Cambridge-Analytica" meselesi oldu. Bu skandal çerçevesinde Cambridge Analytica isimli bir İngiliz şirketin Facebook üzerinden milyonlarca insanın kişisel verilerini izinsiz bir şekilde topladığı ve dünyanın farklı ülkelerinde seçim kampanyalarında kullanılmak üzere bu verileri para karşılığı sattığı ortaya çıktı (Boldyreva, 2018).

Tüm dünyada büyük yankılar uyandıran bu iki skandalın ortaya çıkması ve sosyal medya başta olmak üzere dijital alanda yaşanan gelişmeler sonucunda demokrasiyle yönetilen, iktidarı halk iradesinin ve sandıkların belirlediği ülkelerde seçimlere dış müdahale önemli bir konu, tartışılması zaruri bir mesele haline geldi. Bu minvalde Türkiye'de daha önce akademik çalışmaların dikkatinden kaçmış, yeterince ilgi çekememiş bir konu olan seçimlere dış müdahale meselesi bu makale ile tarihsel örnekleri, geleneksel ve modern yöntemleri ile incelenecektir. Konunun kapsamını daraltmak ve incelemeyi tutarlı bir zemine oturtmak adına bu çalışmada uluslararası sistemin hegemon gücü ABD'nin tarihten günümüze müsebbibi olduğu seçimlere dış müdahale vakaları incelenecektir.

Makale kapsamında öncelikle seçimlere dış müdahale kavramı incelenecek, kavramın tanımı ve seçimlere müdahalede kullanılan yöntemlerden bahsedilecektir. Sonrasında

Soğuk Savaş dönemi Batı ittifakının temel politikalarına ve başka ülkelerdeki seçimlere müdahale etme amaçlarına değinilecektir. Akabinde somut örnekler üzerinden ABD'nin müsebbibi olduğu seçimlere dış müdahale vakaları incelenecek ve sonuç bölümü ile makale sona erecektir.

## 1. Seçimlere Dış Müdahale: Tanım ve Yöntemler

Seçimlere müdahale kavramını dünyada demokrasilerin çoğalması, sandıkların mevcut iktidarları belirlemesi ya da diktatörlüklerde olduğu üzere iktidarları meşrulaştırması ile gündeme gelen ve giderek önem kazanan bir kavramdır. Soğuk Savaş döneminde ABD ve Sovyetler Birliği arasında yaşanan güç mücadelesinde sıkça başvurulan seçimlere dış müdahale yöntemleri literatürde genel olarak vaka analizi biçiminde ele alınmıştır (Mohan & Wall, 2019). Meselenin modern araştırma biçimleri kullanılarak sistematik olarak araştırılması daha güncel bir meseledir. Tabii ki bunda yukarıda bahsedilen teknolojik gelişmelerin, artan siber saldırı girişimlerinin, Çin'in ve Rusya'nın ABD'yi tehdit eder bir hale gelmesinin de rolü oldukça büyüktür.

Seçimlere dış müdahale, yabancı bir ülkenin başka bir ülkedeki seçimlere kendilerine yakın siyasi lider ve/ya partinin avantaj kazanması adına yaptığı müdahale olarak tanımlanabilir. Bu amaca binaen, yabancı ülke söylemsel ve maddi olarak çeşitli yöntemlere başvurabilir (Tomz & Weeks, 2020).

Seçimlere dış müdahale kavramını derinlemesine incelediğimizde farklı yöntemlerin, açık ve gizli olmak üzere mevcut olduğunu görüyoruz. Yabancı devletler başka bir ülkede kendilerine yakın adayları ve/ya partileri gizli bir şekilde birazdan detaylandıracağımız yöntemlerle haksız avantaj elde etmek üzere destekleme yoluna gidebileceği gibi daha az sıklıkla da olsa açıktan da seçimlere müdahale edebilmektedirler.

Nils Reimann seçimlere müdahale yöntemlerini ekonomik, söylemsel ve teknik olarak üç ana sınıfa ayırmaktadır. Ekonomik müdahale yöntemleri adayın doğrudan finansal olarak desteklenmesi, makbul olmayan adayın finansal manada engellenmesi ve bahse konu ülkede iktidar partisi tercih edilmeyen partiye ülkenin ekonomik sıkıntıya veya krize girmesi için ülkenin ekonomisini hedef alan politikaların takip edilmesi şeklindedir (Reimann, 2023). Seçimlere dış müdahale dediğimizde belki de en sık başvurulan yöntemlerin başında muhakkak ki ekonomik, finansal müdahaleler gelmektedir. Ekonomik müdahale hem gizli hem de açıktan yapılabilmesi hasebiyle de başvurulması olağan bir yöntem olarak ön plana çıkmaktadır. Ekonomik göstergelerin seçim sonuçlarıyla doğrudan ilişkisi ve kötü ekonomik göstergelerin iktidar partilerinin oylarında düşüşe sebep olduğu siyaset bilimi literatüründe uzun zamandır çalışılan konulardan birisidir (Armutcu & Tan, 2021). Dolayısıyla eğer hedeflenen ülkedeki iktidar partisinin seçimleri kaybetmesi tercih ediliyorsa farklı türde ekonomik müdahalelere başvurulabilir. Buna ek olarak muhalefetteki tercih edilen parti finansal olarak desteklenir ve kampanyasını kuvvetlendirmesi sağlanırken açık ya da gizliden ekonomik müdahalelerle de iktidar zayıflatılabilir.

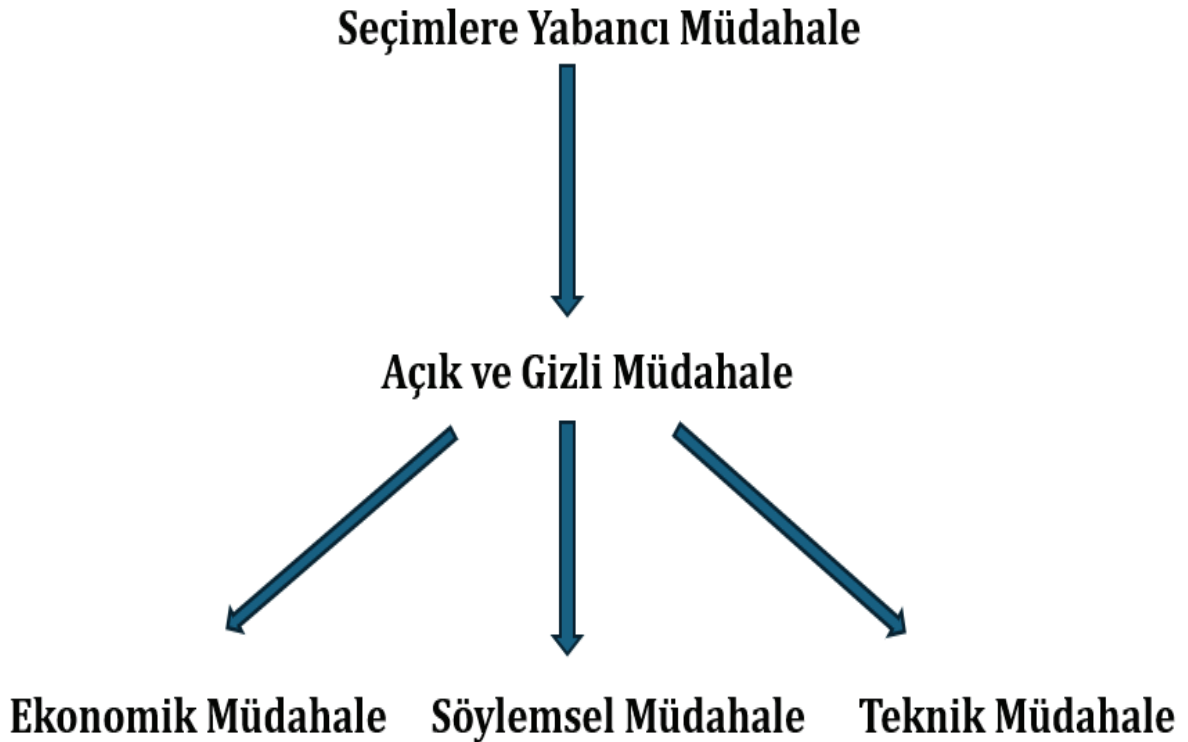
Reimann'a göre ikinci bir seçimlere dış müdahale yöntemi söylemsel düzeyde yaşanmaktadır. Makalenin ilerleyen bölümlerinde örnekleri üzerinden inceleyeceğimiz üzere yabancı bir ülkenin siyasi lideri ya da görevlileri, örneğin büyükelçileri yaptıkları açıklamalarla, adaylardan birini eleştirerek ya da diğerine överek seçimlerin sonuçlarına müdahil olabilir. Dahası, seçim sonuçlarının istediği şekilde sonuçlanmaması sonucunda birtakım yaptırımları uygulamaya sokacağını belirterek seçmenleri dolaylı olarak

tehdit edebilir. Bunların yanı sıra dezenformasyon kampanyası yürüterek de seçimlere müdahale edebilir. Gizli görüntüler, belgeler, ses kayıtları yayınlarak kampanya sürecini baltalayabilir (Reimann, 2023, s. 31-33).

Türkiye gibi siyasi atmosferi daima hareketli, yıllar içerisinde gizli belgeler, ses ve görüntü kayıtları ile seçim dönemlerinde fazlasıyla muhatap olmuş bir ülke vatandaşları açısından bu yöntemlerin anlaşılması zor olmayacaktır. Her ne kadar girişilen bu operasyonların hangi boyutlarda yabancı ülkelere kaynaklandığı tam manasıyla açıklığa kavuşturulmasa dahi, derin şüpheler uyandırmaktadır. Nitekim 14 Mayıs 2024 seçimlerinden önce muhalefet parti liderlerinden Muharrem İnce hakkında da benzer bir karalama kampanyası yapılmış ve sürecin sonunda Muharrem İnce Cumhurbaşkanlığı adaylığından çekilmek zorunda kalmıştır.

Son yöntem ise daha çok teknolojinin ilerlemesiyle ön plana çıkmış olan teknik müdahale biçimlerini kapsıyor. Özel bilgilerin hacklenmesi, seçmen davranışlarının özellikle sosyal medya uygulamaları kullanılarak kodlanarak yönlendirilmelere tevessül edilmesi ve oyların sayılma ve toplanmasına ilişkin altyapıya siber saldırılar düzenleme teknik müdahale biçimlerinin altında sınıflandırılabilir (a.g.e., s. 34-36). Yukarıda da bahse konu edilen 'Cambridge Analytica' skandalı ve 2016 ABD Başkanlık seçimlerine Rusya'nın müdahale ettiğine ilişkin iddialar bu başlık altında değerlendirilebilir. Teknolojinin ilerlemesi, sosyal medyada gerçekleşen ani kullanıcı artışı ve seçim sürecinde hem oy kullanımında hem de sayımında teknolojiden daha fazla yararlanılması bu tarz teknik müdahale yöntemlerine zemin hazırlamaktadır.

Sonuç olarak seçimlere yabancı müdahale yöntemlerini öncelikle gizli ve açık olmak üzere üst bir başlıkta sınıflandırabiliriz. Sonrasında gizli ve açık müdahalelerin alt başlığında ekonomik, söylemsel ve teknik olmak üzere üç alt başlığın ve müdahale biçiminin ön plana çıktığını söyleyebiliriz.



*Figür 1. Seçimlere Müdahale Yöntemleri*

Bu bilgiler ve tanımlama ışığında makalenin ana konusuna, yani ABD'nin seçim müdahalelerinin tarihsel ve yöntem açısından incelenmesine geçebiliriz. Bir sonraki bölümde Batılı devletlerin seçim müdahaleleri kullanılan yöntemlere odaklanılarak mercek altına alınacaktır.

## 2. ABD'nin Seçimlere Dış Müdahaleleri

Soğuk Savaş Dönemi denildiğinde ilk akla gelen ve Batı Bloğunun, NATO'nun lideri pozisyonunda olan ABD'nin partizan (tarafgir) seçim müdahaleleri bu bölümde incelenecektir. ABD'nin farklı coğrafyalardaki seçimlere müdahaleleri örnekler üzerinden incelenecek ve ABD'nin öncelikle neden diğer ülkelerin iç işlerine karışmak istediği sorusuyla inceleme başlatılacaktır.

Soğuk Savaş dönemi kamplaşmanın ABD'nin politikaları üzerindeki etkisine geçmeden önce, kısa da olsa Batı'da hâkim olan siyaset anlayışına değinmek ve bu ideolojinin, dünyaya ve siyasete bakış biçiminin yürütülen politikalarda ne kadar etkili olduğu sorusuna değinmek gerekir. Uluslararası ilişkiler disiplininde realizm yaklaşımı okutulurken realizme hâkim olan felsefeyi öğrencilere aktarabilmek adına ekseriyetiyle anlatım Tukidides'in bize aktardığı Peloponez Savaşları ile başlatılır. Tukidides Peloponez Savaşları Tarihi isimli kitabında realpolitikın çarpıcı bir resmini çizer. Milattan önce 431 tarihinde gerçekleşen Peloponez Savaşları'nın yaşandığı dönemde Soğuk Savaş Dönemi ABD-Sovyetler Birliği arasında yaşanan kamplaşmanın ve düşmanlığın bir benzeri, Atina-Sparta arasında yaşanmaktadır. Atina-Sparta arasında yaşanan mücadele tıpkı Soğuk Savaş döneminde olduğu gibi diğer devletleri de etkilemekte ve taraf tutmaya, bir kampa yanaşmaya zorlamaktadır. Çarpıcı bir örnek olarak Melos Şehir Devleti her ne kadar Spartalılarla iyi ilişkileri bulursa da taraf olmama yolunu tercih etmiştir. Fakat Atinalılar Tukidides'in Melian Diyalogları'nda anlattığı üzere Melos'u kuşatmışlar ve tarafsızlık tercihlerine karşı çıkmışlardır. Atinalılar bu saldırganlıkları için bir neden göstermemiş ve *"güçlü elinden geleni yapar, zayıf olan da bunun sonuçlarına katlanır"* cevabını vererek ahlakın ve etik kurallarının devletler arası mücadelede bir hükmü olmadığını belirtir ve Melos'u işgal eder (Thukydides, 2023).

Tukidides'in bu eserini, Makyavel'in Prens'ini (Machiavelli, 2018), ya da Thomas Hobbes'un Leviathan'ını (Hobbes, 2023), özetle Batı siyasi düşüncesini yoğurmuş temel eserleri incelediğinizde, Batılı devletler açısından ülkelerinin çıkarlarını ilgilendiren meselelerde herhangi ahlaki bir kaideye karşı yükümlülük hissi beslemeden (Morgenthau, 1949) her türlü siyasi hamleyi yapmalarının meşru addedildiği düşüncesinin oldukça baskın olduğunu söyleyebiliriz. Tam olarak bu siyasi ideoloji nasıl Atina ve Spartalılar arasındaki mücadele yöntemlerini şekillendirdiyse Soğuk Savaş dönemini de şekillendirmiş ve bilhassa ABD'nin başını çektiği Batılı devletlerin her türlü yöntemi realpolitik adı altında uygulamaya koymasına zemin hazırlamıştır.

George F. Kennans'ın 1947 tarihinde ileri sürdüğü "containment- çevreleme" politikası çerçevesinde hareket eden ABD, Sovyetler Birliği'ni çevrelemeyi, yayılmasını engellemeyi önceleyen bir politikayı benimsedi (Morgenthau, 1949). Çevreleme politikası çerçevesinde dünyanın çeşitli bölgelerine irili ufaklı birçok devlet kamplaşmanın bir parçası haline geldi. ABD Sovyetlerin genişlemesini engellemek, kendi Batı bloğunu kuvvetlendirmek adına Vietnam'da olduğu gibi kimi zaman doğrudan savaşı (*Vietnam War*, 2024), Küba'da 'Domuzlar Körfezi Çıkarılmasında (Vandenbroucke, 1984) olduğu gibi kimi zaman darbeyi birazdan detaylarını vereceğimiz üzere birçok yerde de seçimlere gizli ya da açıktan müdahale ederek kendine yakın siyasi ve askeri elitleri iktidara getirme politikasını

benimsedi. Velhasıl, ABD'nin bilhassa Soğuk Savaş döneminde izlediği politikanın tarihsel ve ideolojik alt yapısı bu çerçeveye dayanmaktadır.

ABD Sovyetler Birliği ile giriştiği mücadele çerçevesinde irili ufaklı ülkeleri bu ülkelerin halklarının tercihlerinden tamamen bağımsız bir biçimde kendi safına çekme, Batı bloğuna dahil etme stratejisini benimsemiştir.

### 3. NATO ve Seçimlere Dış Müdahale

Bu araştırmanın odak noktası genel itibariyle seçimlere dış müdahale ve ABD'nin seçimlere müdahale örnekleri olmak üzere ikiye ayrılabilir. ABD'nin tarafgir bir biçimde yabancı ülkelerdeki seçimlere müdahale vakaları söz konusu olduğunda ise özellikle NATO'nun faili olduğu dış müdahaleler de bunlar arasında sayılabilir. Zira NATO'nun merkezinde yer aldığı tarafgir seçim müdahalelerinin merkezinde ABD'nin politika ve girişimleri bulunmaktadır.

Zira hem Soğuk Savaş döneminde, hem de Soğuk Savaş'ın bitişine mukabil NATO'nun temel stratejilerini ve politikalarını ekseriyetiyle ABD belirlemiştir. ABD'nin NATO içerisindeki güçlü müttefikleri sayılabilecek Almanya ve Fransa gibi Avrupalı ülkeler Soğuk Savaş dönemi ve sonrasında da büyük ölçekte ABD'nin güvenlik şemsiyesine ihtiyaç duymaktadır (Sauer, 2022). Bunun yanı sıra NATO'nun kuruluşundan itibaren temel stratejilerinin belirlenmesinde ve karar alma mekanizmasında da aslan payı ABD'ye aittir (Goldgeier, 1998).

Dolayısıyla NATO'nun farklı ülkelerdeki seçimlere partizan müdahalesi dediğimizde özellikle bu makale kapsamında kastedilenin ABD'nin müdahaleleri olduğunu belirtmekte fayda var. Nitekim ABD'nin müdahaleleri aşağıda detaylıca işleyeceğimiz üzere bizzat NATO müttefiki ülkelere de yönelebilmektedir. ABD bir taraftan muarızlarını çevreleme, stratejik ve siyasi boyutta köşeye sıkıştırabilmek adına savaflara, darbelere ve seçim müdahalelerine tevessül edebildiği gibi, liderliğini üstlendiği ittifak bloğunda liderliğine ve politikalarına karşı çıkan, onaylamayan ülkeleri ve siyasi liderlerini de hedef alabilmektedir.

ABD öncülüğünde NATO'nun diğer müttefiklerin ekseriyetini arkasına sıralaması, temel stratejileri belirlemesi ve gerektiğinde ilgili ülkenin iç işlerine karışmaya, partizan seçim müdahalesinde bulunmaya varabilecek hamlelere yönelmesine örnek olarak Ukrayna meselesi gösterilebilir. ABD ve Avrupalı müttefikleri "Turuncu Devrim" olarak lanse edilen 2013-14 olaylarında AB ve NATO genişlemesine karşı olan Rus yanlısı Viktor Yanukoviç el çektirilerek yerine boksör Vitali Kliçko getirilmiştir (Krapfl & Kühn Von Burgsdorff, 2023). ABD ve AB Ukrayna'da bir rejim değişikliğini 2004 yıllarından itibaren desteklemiş ve sivil toplum kuruluşları üzerinden Yanukoviç karşıtı muhalefeti desteklemiş ve fonlamıştır (Bozkurt, 2006).

#### 3.1 ABD'nin Partizan (Tarafgir) Seçim Müdahaleleri

Partizan seçim müdahaleleri giriş bölümünde detaylıca anlatıldığı üzere bir ülkenin gizli ya da açıktan belirli yöntemleri kullanarak kendine yakın adayın kazanması için başka bir ülkenin seçimlerine müdahil olmasıdır. Bir ülkenin diğer bir ülkede seçimlere müdahil olması için iki temel şartın oluşması gerekmektedir. Birinci şart seçimlere müdahil olmak isteyen devletin ilgili ülkede siyasi ve ekonomik çıkarlarının olmasıdır. İkinci şart ise seçimlerine hile karıştırılacak ülkede müdahil olmak isteyen ülkenin iş birlikçileri ve müttefiklerinin olmasıdır (Levin, 2020). Ancak böyle bir durumda x bir devlet a,b,c siyasi ve ekonomik çıkarları çerçevesinde Y ülkesinde ittifak içerisinde olduğu ve çıkarlarına

daha iyi hizmet edeceğini varsaydığı A adayının lehine B adayının kaybetmesini önceleyecek şekilde Y ülkesindeki seçimlere müdahale edecektir.

Levin hegemon güçlerin yabancı seçimlere partizan müdahalelerini gerçekleştirirken kullandıkları yöntemleri altı başlıkta toplamıştır (Bayraklı, 2024):

Seçim Kampanyası Fonlama: İlgili ülkede desteklenen adayın kampanyasına doğrudan ya da dolaylı maddi destek sağlamak. Kampanya sırasında kullanılacak mekân tahsisi ve lojistik destekler doğrudan destekler arasındadır. Dolaylı destekler arasında ise seçmenlerin sandığa taşınması gibi destekler bulunmaktadır.

Kirli Hileler: Desteklenen adayın karşısındaki adaya ve partiye zarar verme amacı taşıyan skandal içerikli kaset yayınlanması, yolsuzluk suçlamalarının sızdırılması, suikast, terör saldırıları, seçim ofislerine ve parti binalarına saldırı, parti ve adayı hedef alan casusluk faaliyetleri ya da ilgili parti ya da adayın ittifak kurduğu parti ve adaylara baskı yapılması ya da rüşvet verilmesi bu kapsamdadır.

Seçim Kampanyasını Destekleme: Seçilmesi istenen adayın güçlenmesi için maddi olmayan her türlü desteği kapsar. Örneğin parti üyelerinin eğitilmesi, parti teşkilatının güçlendirilmesi, seçmeni sandığa götürecek motivasyon teknikleri, partinin seçim ve kampanya stratejisinin oluşturulması ve kamuoyu yoklamaları bu kapsamdadır.

Tehdit ve Vaatler: Seçilmesi istenen adayın kazanmasını temin etmek adına müdahale eden ülkenin büyükelçisi ya da üst düzey siyasi temsilcileri tarafından ilgili ülkenin kamuoyunun tehdit ve vaatler yoluyla yönlendirilmesi bu kapsamdadır.

Ekonomik Yardım Paketleri: Seçimlere müdahale eden ülkenin ilgili ülkede istediği adayın seçimleri kazanması durumunda ekonomik yardım ya da yatırım vaatleri ile ilgili ülkenin kamuoyunu yönlendirmesi.

Diğer İmtiyazlar: Seçimlere müdahil olan ülkenin istediği aday ya da partinin seçimleri kazanması durumunda diplomatik ve siyasi alanda destek vaatleri bu kapsamda değerlendirilmektedir (Levin, 2020, s.168-169).

Yukarıda bahsedilen altı yöntem arasında en fazla dikkat çeken ve sıklıkla başvurulanlardan bir tanesi kuşkusuz 'kirli hileler' başlığı altında toplanan yöntemlerdir. İstenmeyen adayların veya partilerin tehdit edilmesi, farklı yöntemler kullanılarak şantaj yapılması, suikast teşebbüsü, parti içinde ya da koalisyon içinde bulunan müttefik ile ilişkilerin bozulmasına yönelik faaliyetler bu başlığın altında toplanabilir. Kirli yöntemler başlığı ABD'nin seçimlere müdahale işini ne kadar ileriye götürebileceğine dair de dikkat çekici bir örnektir. Unutulmamalıdır ki ABD bu tarz hamlelerle seçimlere müdahale edebildiği gibi seçimlere müdahalenin yeterli olmadığı durumda rejim değişikliği için darbelere hatta Irak Savaşı'nda olduğu gibi doğrudan askeri müdahaleye de başvurabilmektedir.

Levin'in tespitlerine göre ABD 1 Ocak 1946 tarihinden başlayarak 31 Aralık 2000 tarihine kadar yabancı ülkelere gerçekleşen 81 seçime partizan bir biçimde müdahil olurken aynı süre zarfı içerisinde Sovyetler Birliği 36 seçime müdahalede bulunmuştur. Bütünsel bir açıdan bakıldığında bu süre zarfında her dokuz seçimden bir tanesine dışarıdan etki edildiği anlaşılmaktadır (a.g.e., s.199). Bir sonraki bölümde ABD'nin yabancı ülkelere seçim müdahalelerine dair farklı coğrafyalar ve zamanlardaki bazı örnekler incelenecektir. Tarihsel karşılaştırmalı vaka analizi yöntemi kullanılarak üç vaka

incelemeye alınmıştır. ABD'nin 81 müdahalesinden üç vakanın incelemeye alınmasının sebeplerinden ilki, seçilen üç ülkenin farklı coğrafyalarda yer alması ve farklı siyasi sistemlere sahip olmasıdır. İkinci bir sebep ise seçilen her vaka ile yukarıda detaylıca anlatılan çeşitli seçimlere müdahale biçimlerinden bir tanesinin mercek altına alınmak istenmesidir. Son olarak, farklı zaman dilimlerinden vakalar seçilerek ABD'nin Soğuk Savaş döneminde sürekli bir biçimde çeşitli ülkelerin iç işlerine karışarak seçimlere nasıl müdahale ettiği incelenmek istenmiştir.

### 3.2. ABD'nin 1953 Batı Almanya Seçimlerine Müdahalesi

ABD'nin 1953 yılında gerçekleşen Batı Almanya seçimlerine müdahalesini incelemeden önce ABD'nin Batı Almanya'da seçimlere müdahale etmeye varacak kadar ne tür çıkarları olduğunu incelememiz gerekmektedir. ABD'nin üç temel hedefi olduğu anlaşılmaktadır: Batı Almanya'yı Batı bloğu içerisinde tutmak, Batı Almanya'nın silahlanmasını engellemek ve Batı Almanya'nın Avrupa Savunma Topluluğuna (European Defence Community) katılmasını sağlamak (Kohn, 1966).

ABD'nin 1950'lerde Avrupa'da giriştiği en büyük projelerden biri olan Avrupa Savunma Topluluğunun, yürürlüğe girebilmesi için Batı Almanya dahil ilgili ülkelerin meclisinden onaylanması gerekiyordu. Avrupa'da asker sayısını azaltmak, Almanya'nın tekrar silahlanmasını engellemek ve Sovyetler Birliği'nin Avrupa'da yayılmasını engellemek amacıyla güden ABD için Avrupa Savunma Topluluğu büyük önem taşıyordu (Walton, 1953).

1953 Batı Almanya seçimlerinde iki parti ve lideri yarış içerisindeydi. Bir tarafta iktidar partisi CDU ve lideri Konrad Adenaur, diğer tarafta da ana muhalefet partisi SPD ve lideri Schumacher bulunmaktaydı (Merritt, 1980). ABD açısından ilk başlarda SPD ve CDU arasında bir ayrım bulunmazken, SPD'nin Avrupa Savunma Topluluğu'nu Almanya'nın birleşmesini nihai olarak engelleyeceği için sert bir şekilde eleştirmesi ve iktidara gelmesi durumunda bu katılımı onaylamayacağını deklare etmesi ABD açısından işleri değiştirmişti (Walton, 1953).

Bu şartlar altında ABD'nin önünde CDU ve Adenaur'u desteklemenin dışında başka bir seçenek kalmamıştır (Maulucci, 2003). ABD CDU'nun 1953 seçimlerinde avantaj elde etmesi için beş farklı seçimlere müdahale yöntemini yürürlüğe koymuştur. Öncelikle Adenaur'un talebi üzerine ABD II. Dünya Savaşı esnasında çekildiği Almanya-ABD dostluk anlaşmasını seçimlere üç ay kala tekrar yürürlüğe koymuştur. İkinci bir yöntem olarak Adenaur'un iktidarını tehdit eden ve kamuoyu tarafından şiddetle talep edilen Alman esirlerinin serbest bırakılması konusudur. ABD ile Almanya arasında seçimlere beş gün kala esirlerin bırakılması için komisyon oluşturulmuştur. ABD'nin üçüncü hamlesi ise Doğu Almanya'da Sovyetler Birliğine karşı ayaklanan insanlara Sovyetler Birliği ile gerilim riskine rağmen gıda yardımında bulunmasıdır. Bu sayede Adenaur'un Batı Almanya'daki popülaritesi artmıştır.

Bir diğer ABD hamlesi ise Batı Almanya'da oldukça popüler olan Doğu ve Batı Almanya'nın 'birleşmesi' ile ilişkilidir. ABD Adenaur lehine olacak ve kamuoyunu yatıştırarak bir biçimde fiilen sonuç alması beklenmeyen ABD, Britanya, Fransa ve Sovyetler'den müteşekkil bir konferans toplamıştır. Son olarak ise ABD'nin sıklıkla başvurduğu bir yöntemle başvurulmuş ve ABD Dışişleri Bakanı Dulles seçimlere iki gün kala Adenaur'un tekrar seçilmemesinin büyük bir felakete yol açacağını söyleyerek seçimlere doğrudan müdahale etmiştir (Levin, 2020, s.62-79). Sonuç olarak CDU ve Adenaur seçimleri



%45.2'lik bir oy oranını elde ederek kazanmıştır (Merritt, 1980)which gave Chancellor Adenauer's CDU/CSU 45.2% of the vote (31.0% in 1949).

### 3.3. ABD'nin 1958 Guatemala Seçimlerine Müdahalesi

Bu bölüme başlarken de öncelikle ABD'nin Guatemala ile neden ilgilediğini ve seçim sonuçlarını etkilemede ne tür bir çıkar elde etmeyi planladığını anlamamız gerekmektedir. Guatemala'nın ABD için bir numaralı önemi kuşkusuz jeostratejik konumudur. Amerika kıtasının ortasında, ABD'ye çok yakın bir konumda ve Panama kanalının bitişiğinde konumlanan bir ülkenin Soğuk Savaş döneminde muarız bir güç tarafından yönlendirilmesi ve ABD'ye düşman bir yönetim tarafından yönlendirilmesi kuşkusuz ABD'nin tercih edebileceği bir durum değildir (Bowen, 1984).

İkinci bir mesele ise ABD'nin Guatemala üzerinden demokrasiyi teşvik etme, komünizmi zayıf gösterme ve uluslararası ölçekte prestijini artırma projesidir. ABD Guatemala'yı komünizmden kurtaran ve doğruya, demokrasiye ve refaha götüren ülke olarak kendini konumlandırmak istemektedir. Bu minvalde, ABD Guatemala'nın iç işlerine karışmış, kendine yakın siyasetçiler ve partileri seçimlere müdahaleden darbelere kadar farklı ölçeklerde ve yöntemlerle desteklemiştir (Bowen, 1984).

1958 seçimlerine gidilirken 1957 senesinde yeni kurulan People Revolutionary Party (RP) ABD'nin çıkarlarını tehdit eden bir oluşum olarak karşısına çıkmıştır. CIA'in RP'nin komünizm ile ilişkili olduğu ve alt kadrolarının komünist olduğuna dair bir rapor sunması üzerine ABD seçimlere müdahil olmaya karar vermiştir.

Bu seçimlerde ilginç olan, ABD'nin bir müddet RP'nin karşısına çıkaracak aday bulamamasıdır. ABD'de bulunan Guatemala'nın Büyükelçisi Luis Cruz Salazar ve El Salvador'da bulunan Guatemala'nın Büyükelçisi Enrique Peralta Azurdia ABD'ye seçimlerde kendi adaylıklarını desteklemesi yönünde çağrıda bulunmuşlardır. ABD bu iki aday yerine üçüncü bir kişiyle, seçimleri düşündüğü Ydigoras ile iş birliğine gitmek istemiştir. Ydigoras ise seçimleri ABD'nin desteği olmadan da kazanabileceği düşüncesiyle ABD ile ittifaka yanaşmamıştır. Sonuç olarak ABD Salazar'ı fonlayarak desteklemiş fakat seçimleri beklenildiği üzere Ydigoras kazanmıştır (Levin 2020, s.79-89).

### 3.4. ABD'nin 1946 Arjantin Seçimlerine Müdahalesi

ABD'nin 1946 Arjantin seçimlerine müdahalesini incelemeden önce diğer örneklerde olduğu üzere yine ABD'nin bu müdahalede ne tür bir çıkar politikası güttüğünü incelememiz gerekmektedir. ABD'nin Arjantin'de gerçekleşecek seçimlere müdahil olmasının öncelikli sebebi Almanya ve İtalya'da olduğu üzere Arjantin'de de ırkçı ve faşist bir yönetimin Albay Juan Domingo Peron liderliğindeki GOU (The United Officer's Group) cuntası eliyle başa gelmesini engellemektir. İkinci önemli bir mesele de ilkiyle ilişkili bir biçimde Peron-Farrell yönetimindeki Arjantin'in Naziler ile olan yakın ilişkisi ve Nazilere karşı sempati besledikleri ve Nazileri koruyup kolladıklarına ilişkin raporlardır. Nazilerin ve temsil ettikleri dünya görüşünün tekrar canlanmasını istemeyen ABD cunta yönetimine karşı harekete geçmiştir (Escudé, 2006).

ABD Peron-Farrell yönetimine karşı ilk aşamada Büyük Britanya ile birlikte elçilerini geri çekmiş ve Arjantin'e ağır bir ekonomik ambargo uygulamıştır. Yaptırım kararları çerçevesinde Arjantin'e ağır ithalat yasağı getirilmiş, ABD bayraklı gemilerin Arjantin limanlarını kullanması yasaklanmış ve Arjantinlilerin ABD'deki mal varlıkları dondurulmuştur (Rapoport & Spiguel, 2002).

ABD Birleşmiş Milletleri tasarladığı bir biçimde kurabilmek ve faaliyete geçirmek amacıyla Latin Amerikalı ülkelerin oylarına ihtiyaç duyması sebebiyle diğer Latin Amerikalı ülkelerin baskısının da etkisiyle 1945'te Arjantin'e uyguladığı ekonomik ambargoyu kaldırmış ve tekrar büyükelçi atamıştır. Fakat Latin Amerikalı ülkelere aldığı desteğin de etkisiyle BM'yi istediği şekilde dizayn eden ABD, istediğini aldıktan kısa bir süre sonra Arjantin'e uyguladığı yaptırımları çok daha ağır bir biçimde yürürlüğe koymuştur. Nitekim Arjantin'de yeni göreve başlayan ABD Büyükelçisi Braden, 'beni buraya Farrell-Peron rejimini düşürmek için seçtiler' sözleriyle amacını açık bir biçimde ortaya koymuştur (MacDonald, 1980).

Braden Arjantin'de rejim değişikliğini başarıya ulaştırabilmek adına genel hatları itibariyle üç ana yönetime başvurmuştur: ağır ekonomik yaptırımlar; halka açık bir biçimde hem İspanyolca hem İngilizce en sert bir şekilde Peron yönetimini eleştirme ve muhalefeti övme; Arjantin hükümetini basın özgürlüğü ve siyasi tutuklular meselelerinde eleştirerek muhalefetin kuvvetlenmesine yardımcı olma. Sonuç olarak rejim karşıtı protestoları büyümüş, 1945 yılının Eylül ayında 250.000 kişilik gösteriler düzenlenmiştir. Peron peş peşe gelen darbe teşebbüslerinin ikincisini atlatamamış ve görevden el çektilmiştir. 1946 yılına gelindiğinde ise ABD'nin dikkatini tekrar Avrupa'ya vermesinin de etkisiyle, Braden'in tüm çabalarına ve Peron hakkında gizli belgeleri ifşa etmesine rağmen Peron 1946 senesinde gerçekleşen seçimlerde net bir galibiyet elde etmiştir (Levin, 2020, s. 89-104).

## Sonuç

Dünya siyasetinde hegemon güçler olarak adlandırdığımız devletlerin ulusal ve uluslararası çıkarları çerçevesinde diğer ülkelerin iç işlerine karıştıkları görülmektedir. Bu ülkeler kimi zaman ittifak politikaları çerçevesinde x bir ülkeyi diğer ittifak bloğuna kaybetmemek, kimi zaman da siyasi ve jeostratejik önemine binaen y bir ülkede kendi çıkarlarına uygun bir rejimin başta olmasını hedeflemektedir.

Bu çerçevede hegemon güç farklı ölçeklerde müdahale biçimlerine tevessül ederek rejim değişikliği politikaları güder. Müdahale biçimlerinin en sertisi doğrudan askeri müdahaledir. ABD'nin Vietnam ve Irak'ta giriştiği savaşlar bu yöntemin çarpıcı örnekleri olarak sunulabilir.

İkinci bir rejim değişikliği hedefleyen müdahale biçimi darbelerdir. Hegemon güç savaşlara kıyasla daha az maliyetli olan darbe yöntemini diğer ülkenin siyasetini dizayn etmek ve yerelde müttefiki olan kişileri başa getirmek için kullanabilir. Yine ABD'nin bilhassa Soğuk Savaş dönemi ve sonrası uluslararası siyaset yapma biçimi incelendiğinde birçok ülkede darbeleri desteklediği ve planladığı görülmektedir.

Üçüncü ve diğer iki yönetime kıyasla daha az maliyetli olan ve bu makalenin de iskeletini teşkil eden müdahale biçimi ise seçimlere müdahaledir. Hegemon güç gizli ve açık çeşitli yöntemleri kullanarak diğer ülkenin siyasetini kendi politika ve çıkarlarına uygun bir şekilde dönüştürmeyi amaçlar. Burada önemli olan iki temel unsur, hegemon gücün ilgili ülkede çıkarları olması ve yerelde ittifak edebileceği siyasi ve/ya askeri liderlerin bulunmasıdır.

Şartların oluşması durumunda hegemon güç finansal yardım, ekonomik yaptırımlar, tehdit, şantaj, vaatler ve teşvikler yoluyla seçimlere müdahale ederek kendine yakın adayın haksız bir biçimde avantaj elde etmesine yol açabilir.

Bu çalışmada özellikle Soğuk Savaş döneminde ABD'nin kendi çıkarları ve stratejileri çerçevesinde diğer ülkelerin seçimlerine nasıl müdahil olduğu incelenmiştir. ABD'nin savaş ve darbelerin yanı sıra demokratik seçim sonuçlarına da çeşitli yöntemlerle müdahale ettiği ve farklı ülkelerdeki halkların iradelerini yok sayma girişimlerinde bulunduğu görülmektedir. Bu stratejilerini ve politikalarını yürütürken herhangi bir ahlaki kaideye bağımlı kalmayan ABD, çıkarlarını maksimize edebilme adına her türlü gizli ve açık yönetime tevessül etmiştir.

Soğuk Savaş döneminde çok yoğun bir şekilde başvurulan seçimlere dış müdahale meselesi gelişen teknolojiler ile daha sık ve daha az maliyetle kullanılabilen bir yöntem haline gelmiştir. Sosyal medyanın yaygınlaşması ve seçimlerin giderek dijitalleşmesi bir taraftan bilginin dolaşımının kolaylaşması ve seçimlerin daha kolay bir şekilde yürütülmesini sağlarken, diğer taraftan seçmenlerin iradesinin manipüle edilmesine ve oylarının çalınmasına da zemin hazırlamaktadır. Dolayısıyla seçimlere dış müdahale meselesi sadece ABD ve Batı yönüyle değil, Rusya ve Çin gibi hatta bölgesel ülkelerin de dahil edildiği bir perspektiften araştırılmalıdır. Bu araştırmanın bir öncüsü olarak ABD'nin seçim müdahaleleri incelenmiştir. Gelecekte diğer ülkeleri de içeren, meselenin hem siyasi, çıkar ve amaç boyutu, hem de uygulanan geleneksel ve modern yöntemlerin içeriği ve mekanizması derinlemesine araştırılmalıdır.

### Kaynakça

- Armutcu, B., & Tan, A. (2021). The Impact of Economic Factors on Voter Preferences: The Case of Turkey. *International Journal of Business and Economic Studies*, 3(2), 139–149. <https://doi.org/10.54821/uiecd.1032881>
- Boldyreva, E. (2018). *Cambridge Analytica: Ethics And Online Manipulation With Decision-Making Process*. 91–102. <https://doi.org/10.15405/epsbs.2018.12.02.10>
- Bowen, G. L. (1984). U. S. Policy Toward Guatemala 1954 to 1963. *Armed Forces & Society*, 10(2), 165–191.
- Bozkurt, G. S. (2006). Gürcistan, Ukrayna ve Kırgızistan'da Kadife Devrimler. *Karadeniz Araştırmaları*, 9(9), Article 9.
- Eady, G., Paskhalis, T., Zilinsky, J., Bonneau, R., Nagler, J., & Tucker, J. A. (2023). Exposure to the Russian Internet Research Agency foreign influence campaign on Twitter in the 2016 US election and its relationship to attitudes and voting behavior. *Nature Communications*, 14(1), 62. <https://doi.org/10.1038/s41467-022-35576-9>
- Enes Bayraklı (Ed.). (2024). *Seçimlere Dış Müdahale*. Türkiye Araştırmaları Vakfı Yayınları. [https://turkiyearastirmalari.org/wp-content/uploads/2024/04/Secimlere-Dis-Mudahale\\_renkli-web.pdf](https://turkiyearastirmalari.org/wp-content/uploads/2024/04/Secimlere-Dis-Mudahale_renkli-web.pdf)
- Escudé, C. (2006). *The US destabilization and economic boycott of Argentina of the 1940s, revisited* (Serie Documentos de Trabajo 323). Universidad del Centro de Estudios Macroeconómicos de Argentina (UCEMA). <https://hdl.handle.net/10419/84408>
- Goldgeier, J. M. (1998). NATO expansion: The anatomy of a decision. *Washington Quarterly*. <https://doi.org/10.1080/01636609809550295>
- Hobbes, T. (2023). *Leviathan* (S. Lim, Trans.). Yapı Kredi Yayınları.
- Kohn, H. (1966). West Germany and the United States. *Current History*, 50(297), 277–307.

- Krapfl, J., & Kühn Von Burgsdorff, E. (2023). Ukraine's Euromaidan and Revolution of Dignity, ten years later. *Canadian Slavonic Papers*, 65(3-4), 325-334. <https://doi.org/10.1080/00085006.2023.2293420>
- Levin, D. H. (2020). *Meddling in the ballot box: The causes and effects of partisan electoral interventions*. Oxford University Press.
- MacDonald, C. A. (1980). The Politics of Intervention: The United States and Argentina, 1941-1946. *Journal of Latin American Studies*, 12(2), 365-396.
- Machiavelli, N. (2018). *Prems* (K. Atakay, Trans.). Can Yayınları.
- Maulucci, T. W. (2003). Konrad Adenauer's April 1953 Visit to the United States and the Limits of the German-American Relationship in the Early 1950s. *German Studies Review*, 26(3), 577. <https://doi.org/10.2307/1432748>
- Merritt, R. L. (1980). THE 1953 BUNDESTAG ELECTION: Evidence from West German Public Opinion. *Historical Social Research / Historische Sozialforschung*, 16, 3-38. JSTOR.
- Mohan, V., & Wall, A. (2019). Foreign Electoral Interference: Past, Present, and Future. *Georgetown Journal of International Affairs*, 20, 110-119.
- Morgenthau, H. J. (1949). The Primacy of the National Interest. *The American Scholar*, 18(2), 207-212. JSTOR.
- Rapoport, M., & Spiguel, C. (2002). The United States, Argentina, and the End of the First Perón Government, 1953-1955. In D. Carter & R. Clifton (Eds.), *War and Cold War in American Foreign Policy 1942-62* (pp. 179-210). Palgrave Macmillan UK. [https://doi.org/10.1057/9781403913852\\_8](https://doi.org/10.1057/9781403913852_8)
- Reimann, N. (2023). *Foreign Electoral Interference: Normative Implications in Light of International Law, Human Rights, and Democratic Theory*. sui generis Verlag. <https://doi.org/10.38107/037>
- Roberts, C. M., Harriman, W. A., Krock, A., & Acheson, D. (1972). How Containment Worked. *Foreign Policy*, 7, 41-53. <https://doi.org/10.2307/1147752>
- Sauer, T. (2022). The nuclear umbrella in Europe. In *Arms control and Europe: New challenges and prospects for strategic stability / Sinovets, P. [edit.]; Alberque, W. [edit.]* (pp. 57-68). Springer. <https://anet.be/record/opacirua/c:irua:192283>
- Thukydides. (2023). *Peloponnessos Savaşları* (F. Akderin, Trans.). Belge Yayınları.
- Tomz, M., & Weeks, J. (2020). Public Opinion and Foreign Electoral Intervention. *American Political Science Review*, 114, 1-18. <https://doi.org/10.1017/S0003055420000064>
- Vandenbroucke, L. S. (1984). Anatomy of a Failure: The Decision to Land at the Bay of Pigs. *Political Science Quarterly*, 99(3), 471-491. <https://doi.org/10.2307/2149944>
- Vietnam War: Causes, Facts & Impact*. (2024, May 16). HISTORY. <https://www.history.com/topics/vietnam-war/vietnam-war-history>
- Walton, C. C. (1953). Background for the European Defense Community. *Political Science Quarterly*, 68(1), 42-69. <https://doi.org/10.2307/2145750>

# Partizan Election Interventions and Methods of United States of America

Enes BAYRAKLI (Assoc. Prof. Dr.)

## Extended Abstract

With the development of technology and the widespread use of social media, the issue of foreign electoral interference has become a topic of greater global discussion. Although electoral security is a subject that occupies the agenda intensely in Turkey, it is observed that there is insufficient academic work on foreign electoral interference in Turkish literature. In this study, the issue of foreign electoral interference is first addressed at a conceptual level, examining how the topic is discussed within the international literature. Subsequently, as a case study and example, the methods and ways in which the United States intervened in the elections of various countries during the Cold War are scrutinized. According to the data obtained from the study, hegemonic powers intervene in elections at two different levels, both covert and overt. It is understood that countries like the US resort to various methods to ensure that local actors, whom they consider allies within the framework of their political and economic interests, gain an advantage against their rivals in elections.

The US has intervened in elections in many countries through various methods such as overt or covert threats, blackmail, economic sanctions, or economic support, funding election campaigns, etc., creating an unfair advantage for candidates it favored. Interference in elections has always been a fundamental issue discussed since the moment countries transitioned to democracy and placed ballot boxes before their citizens. After ballot boxes became the primary criterion in determining governments, some elites targeting political power in certain countries have undertaken various initiatives to influence election results in their favor through illegitimate means. In addition to local politicians who see no harm in overshadowing the preferences of citizens through illegal means, it is also understood that international powers do not refrain from interfering in elections held in other countries. While hegemonic powers adopted the method of directly invading a country, taking control by force, and governing through colonial governors during the era of occupations and colonialism, the cost of old methods exceeded their benefits, especially in the post-World War II period. In the new world order, international dominant powers have waged wars mainly through proxy organizations instead of direct wars, and instead of colonial governors, they have preferred to cooperate with local political actors from the relevant countries. In authoritarian regimes ruled by dictatorships, hegemonic powers organize coups or support coups by groups close to them to enable political and military elites aligning with their interests to seize political power. In democratic countries, they intervene in ballot boxes to ensure that local actors inclined to cooperate with them win the elections, resorting to various traditional and modern electoral interference methods, which are detailed and historically exemplified in this article. When we examine modern times, we can say that two events in recent years have brought the issue of foreign electoral interference back to the global agenda and consequently to the agenda of political scientists. The issue of foreign electoral interference undoubtedly became popular with the 2016 presidential election in the United States, which resulted in Donald Trump's victory. Allegedly, Russia used digital methods to interfere in the 2016 presidential election and played a significant role in Trump's victory (Eady et al., 2023).

The second scandal that brought the issue of foreign electoral interference to the world agenda and sparked serious debates was the “Cambridge Analytica” incident. Within this scandal, it was revealed that a British company named Cambridge Analytica illegally collected personal data of millions of people through Facebook and sold this data for use in election campaigns in various countries (Boldyreva, 2018).

As a result of the emergence of these two scandals, which had significant repercussions worldwide, and developments in the digital realm, especially social media, foreign electoral interference has become an important issue and a topic of necessity to discuss in countries governed by democracy where the power of governance is determined by public will and ballot boxes. In this regard, this article will examine the issue of foreign electoral interference, which has previously escaped the attention of academic studies and has not received enough interest in Turkey, with historical examples To narrow the scope of the topic and place the examination on a consistent basis, this study will focus on cases of foreign electoral interference instigated by the hegemonic power of the international system, the United States.

In the article, the concept of foreign electoral interference will be examined first, and the definition of the concept and the methods used in electoral interference will be discussed. Subsequently, the main policies of the Western alliance during the Cold War period and the aims of interfering in elections in other countries will be addressed. Then, specific examples of cases where the US instigated foreign electoral interference will be examined, and the article will conclude with a conclusion section. It is observed that states, which we refer to as hegemonic powers in world politics, interfere in the internal affairs of other countries within the framework of their national and international interests. These countries sometimes aim to prevent a particular country from drifting into another alliance bloc within the framework of alliance policies, and sometimes aim for a regime aligned with their interests to be in power in a politically and geostrategically important country. In this context, hegemonic powers pursue regime change policies by resorting to different scales of intervention methods. The most severe form of intervention is direct military intervention. The wars undertaken by the US in Vietnam and Iraq can be presented as striking examples of this method.

A second form of intervention aiming at regime change is coups. The hegemonic power uses the coup method, which is less costly compared to wars, to design the politics of another country and to bring to power individuals who are its allies locally. Again, when examining the international politics of the US, especially during and after the Cold War, it is seen that it has supported and planned coups in many countries. The third and least costly form of intervention, which constitutes the backbone of this article, is electoral interference. The hegemonic power aims to transform the politics of another country in a way that aligns with its own policies and interests using various covert and overt methods. The two key factors here are the hegemonic power having interests in the relevant country and the presence of local political and/or military leaders with whom it can ally. If the conditions are met, the hegemonic power can intervene in elections using financial aid, economic sanctions, threats, blackmail, promises, and incentives, leading to the unfair advantage of a favored candidate.

In this study, how the US intervened in the elections of other countries within the framework of its interests and strategies during the Cold War is examined. It is observed that the US intervened in the democratic election results using various methods, ignoring

the wills of the people in different countries. The US, which does not adhere to any moral principles while conducting these strategies and policies, has resorted to all kinds of covert and overt methods to maximize its interests. The issue of foreign electoral interference, which was intensely resorted to during the Cold War, has become a more frequently used and less costly method with developing technologies. The widespread use of social media and the digitization of elections facilitate the circulation of information and make elections easier to conduct on one hand, while on the other, it paves the way for the manipulation of voters' wills and the theft of votes. Therefore, the issue of foreign electoral interference should be researched not only from the perspective of the US and the West but also from the perspective of countries such as Russia and China, and even regional countries. As a precursor to this research, US election interventions are examined. In the future, a comprehensive study that includes other countries, examining both the political, interest, and goal dimensions of the issue and the content and mechanism of traditional and modern methods employed should be conducted in-depth.

**Keywords:** Foreign Electoral Intervention, Election Security, United States, Cold War.

Bu makale **intihal tespit yazılımlarıyla** taranmıştır. İntihal tespit edilmemiştir.

This article has been scanned by **plagiarism detection softwares**. No plagiarism detected.

Bu çalışmada "**Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi**" kapsamında uyulması belirtilen kurallara uyulmuştur.

In this study, the rules stated in the "**Higher Education Institutions Scientific Research and Publication Ethics Directive**" were followed.

Araştırma tek bir yazar tarafından yürütülmüştür.

The research was conducted by a single author.

Çalışma kapsamında herhangi bir kurum veya kişi ile **çıkar çatışması** bulunmamaktadır.

There is no **conflict of interest** with any institution or person within the scope of the study.